

Có phải người về một ngày tháng bảy

thy an

1.

Có phải người về từ thiên niên vạn cổ
đi qua khu vườn hoang sơ
bằng tiếng hát của loài chim cô đơn
những hình tượng vô tri trên phiến đá
con bướm nâu yên lặng nhìn mùa hạ luân qua khe cửa
như bàn tay gầy guộc của kẻ trú mưa bên lề thành phố
từng nổi buồn tan theo những cuộc vui ngắn, không thổ lộ
Một ngày tháng bảy...

2.

Có phải người về ngọn gió phong trần đưa đẩy
kẻ tha hương gói trong manh áo bạc chút muộn màng
mùa hạ êm đềm trên những chậu cây xanh lãng đãng
mướt mà như rừng núi giang san
nhắc ai đó
rằng con suối tuổi thanh xuân đã trườn đi vội vã
cùng những nỗi niềm không thể đặt tên
Một ngày tháng bảy...

3.

Có phải người về mang theo ước mơ vụn gãy
của một thành phố buồn trên một đất nước buồn
trái tim chạy tìm
mùa trăng năm xưa, âm áp tiếng chuông ngân
nụ cười vĩ nhân và kẻ hậu sinh cúi mặt
những nếp nhăn vũ trụ hằn lên ánh mắt
lịch sử nhạt nhòa
trang lành, trang rách,
thiên tài nào ray rứt khóc quê hương
oạn đau đổ vỡ
Một ngày tháng bảy...

4.

Có phải người về trên con ngựa hồng bay nhảy
dẫm lên tảng đá năm xưa còn ghi khắc công ơn
của quê hương, bè bạn, cuộc đời
lời tổ tiên vang vọng
nhắc cho loài người đứng bên rìa kiếp sống
đêm ru ta vui, ngày ru ta ngủ
con đường tử sinh nào cũng ở khúc cuối hành trình
chẳng ai tránh khỏi
và nghĩ cho cùng
chẳng có nhục nào lớn hơn nỗi nhục mất giang sơn
Một ngày tháng bảy...

5.

Có phải người về tháng năm đưa đẩy
còn lại nụ cười, an ủi những hoài niệm trong tim
có ai nghe được nỗi buồn yên lặng ?
và vạt nắng xuyên qua kẽ lá
thướt tha như nói lời từ già
mới như hôm qua mây dùn trắng xóa...
còn ai đó xót xa thành xưa lãng cũ
vân vũ sơn khô, đổ nát núi đồi
buổi chiều tàn hạ bể dâu
bay về đâu
chút bụi hư danh rơi theo mưa lạnh ?
Một ngày tháng bảy...

6.

Có phải người về bàn tay run rẩy
ta đã già đi nào có ai hay
nhớ những năm xưa múa miêng vung tay
năm ba đứa ôm giấc mơ tráng sĩ
ôi tâm nguyện một thời
mà nay, dao cùn, kiếm rỉ
đứa còn, đứa mất, đứa bỏ lửng cuộc chơi,
lời thơ đau

tan tác quê người...
nhớ những đêm mưa, trong ánh lửa sáng ngời
tiếng ai hát
gửi về sông núi bài ca chung thủy
nay ngoảnh lại,
giữa đất trời âm ỉ
giọt máu hồng vẫn chảy về tim
nhưng sao lại thấy xót xa, nuối tiếc
*tìm mãi không ra vòng tay nào đủ rộng
để ôm thiên thu cuối hạ ?*
Một ngày tháng bảy ...

thy an
tháng 7-2017

www.vietnamvanhien.net

vietnamvanhien.net